

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

22 februari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR OPENBARE WERKEN, MOBILITEIT EN ENERGIE

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de REG-doelstellingen van de distributienetbeheerders

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over energiefactuurverlagende maatregelen voor gezinnen met een laag inkomen

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de ontwikkeling van de elektriciteitsprijzen op de vrijgemaakte markt

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de plaats van ons land op de hernieuwbare-energie-index van Ernst&Young

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over vertragingen in elektriciteitsaansluitingen

Vraag om uitleg van de heer Hubert Brouns tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het kappen van bomen langs gewestwegen

Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

Dinsdag 22 februari 2005

Waarnemend voorzitter: de heer Hubert Brouns

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.09 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de REG-doelstellingen van de distributienetbeheerders

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de REG-doelstellingen van de distributienetbeheerders.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, om de sociale en ecologische aberraties van de vrije energiemarkt te corrigeren, voorziet het Elektriciteitsdecreet in de mogelijkheid om aan de leveranciers en distributienetbeheerders dienstverplichtingen op te leggen. Zo moeten de distributienetbeheerders jaarlijks een besparing realiseren van één klein percentje, berekend op de geleverde primaire energie. De middelen die de distributienetbeheerders voor deze actie inzetten, mogen ze in hun kostenstructuur in rekening brengen, en gelden als kostenfactor bij de berekening van het distributienettarief.

Hierbij rijzen twee problemen. De doelstelling om de distributienetbeheerders 1 percent op hun geleverde primaire energie te laten besparen, is duidelijk veel te bescheiden. De distributienetbeheerders haalden deze doelstelling in 2004 zonder enig probleem en overschreden ze zelfs, waardoor ze het overschot naar 2005 mochten overdragen. Hierdoor hebben ze zelfs zonder ook maar enige extra energiebesparingactie te moeten ondernemen, de

doelstelling voor 2005 al gehaald. Dit toont aan dat er in Vlaanderen met simpele en rendabele maatregelen – zoals het geven van een spaarlamp aan elke inwoner – al heel wat energie kan worden bespaard. Het toont echter ook aan dat de opgelegde energiebesparingdoelstelling veel te bescheiden is, en dus best wordt opgetrokken.

Helemaal pervers is het feit dat het gros van de distributienetbeheerders – los van het overschot op hun energiebesparingdoelstelling van 2004 dat ze mogen overdragen naar 2005 -toch bereid is om ook in 2005 de opgelegde REG-norm te halen met bijkomende acties. Daarbij botsen ze echter op de CREG: die aanvaardt enkel de gemaakte kosten die strikt noodzakelijk zijn om de bescheiden opgelegde REG-doelstelling te halen. Extra inspanningen die de distributienetbeheerder doet, mogen dus niet in het distributienettarief worden verrekend. Het spreekt voor zich dat dit het enthousiasme bij de distributienetbeheerders om in bijkomende REG-dienstverlening te investeren, drastisch terugschroeft. De CREG ontmoedigt de distributienetbeheerders om verder te gaan dan de opgelegde energiebesparing van 1 percent en schroeft de REG-inspanningen de facto terug.

Mijnheer de minister, is er een afstemming tussen de CREG en de VREG met betrekking tot deze problematiek? Hoe zult u een eind maken aan dit perverse mechanisme, waardoor de beste leerlingen van de klas en de koplopers inzake REG-dienstverlening worden gestraft? Bent u het ermee eens dat de schamele 1 percent beter wordt opgetrokken? De distributienetbeheerders willen uit vrije wil al verder gaan. Laat ons de lat dan ook wat hoger leggen. Het spreekt voor zich dat u niet diegene bent die de belachelijk lage REG-doelstelling hebt ingesteld, maar u kunt ze wel verhogen. Bent u bereid om dat te doen?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, wordt er een onderscheid gemaakt tussen zuivere en gemengde intercommunales? Ik heb een klein trauma opgelopen nadat een gemengde intercommunale participeerde in Electrabel. Gemengde intercommunales hebben vaak een andere ethiek. Speelt dit hier een rol?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer Peumans, er is bij mijn weten geen relevant onderscheid tussen de verschillende soorten intercommunales.

Mijnheer Glorieux, ik heb mij in mijn beleidsnota ertoe verbonden om inzake rationeel energiegebruik heel wat belangrijke zaken te doen tijdens deze regeerperiode. U kon zich daarin vinden.

De beslissingen over de distributietarieven behoren volledig tot de bevoegdheden van de CREG. De VREG heeft terzake geen enkele bevoegdheid zodat er geen afstemming is geweest. De CREG ziet er ook geen reden toe om die te organiseren.

Begin december 2004 heb ik de CREG aangeschreven om een oplossing uit te werken. Het directiecomité is van oordeel dat haar beslissingen over de distributietarieven voor elektriciteit voor het exploitatiejaar 2005 voldoen aan de Vlaamse wetgeving op de REG-openbare dienstverplichtingen en de federale wetgeving inzake distributietarieven. Bij een eventuele wijziging van de huidige Vlaamse regelgeving heeft de CREG haar diensten aangeboden, zodat kan worden verzekerd dat de intenties van de Vlaamse Regering inzake rationeel energiegebruik kunnen worden vertaald in het bepalen van de distributietarieven.

Om deze problematiek op te lossen, is dus een aanpassing van de Vlaamse wetgeving noodzakelijk. De mogelijkheden zullen worden onderzocht in het kader van de evaluatie van het REG-besluit die in 2005 zal worden uitgevoerd. Er zal met de CREG worden overlegd over een mogelijke herformulering van de besluittekst om te vermijden dat er nog langer tegenstrijdigheden zouden bestaan tussen de reglementeringen, doelstellingen en praktische uitvoering op federaal en gewestelijk niveau.

U vroeg me of ik bereid ben om de belachelijk lage 1-percentdoelstelling op te trekken. Dit is inderdaad een beslissing van de vorige regering, en ik hoed me er dan ook voor om zulke woorden te gebruiken. We moeten echter inderdaad eens nagaan of we die 1-percentregel niet moeten aanpassen. Dat moet gebeuren na een evaluatie. Een aanpassing naar beneden is daarbij natuurlijk helemaal niet aan de orde.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het klopt op zich dat er geen afstemming is tussen de CREG en de VREG, omdat een en ander uitsluitend behoort tot de bevoegdheden van de CREG. Die handelwijze van de CREG doorkruist echter het beleid van de Vlaamse Regering inzake het rationeel energiebeleid waarbij ze de mogelijke rendabele acties ten volle wil benutten. Daarom lijkt het me toch zinvol die bekommernis mee te delen aan de federale instanties.

Het verheugt me verder dat u ook vindt dat die 1 percent gerust kan worden opgetrokken. Ik kijk vol verwachting uit naar dat ogenblik.

Minister Kris Peeters: Dat zal gebeuren na een evaluatie. Het lijkt me best eerst een aantal dingen duidelijk in kaart te brengen. Dat zal iets meer tijd vergen dan u zou verkiezen. We moeten echter heel goed en voorzichtig die nieuwe dynamiek in kaart brengen en in wetgeving gieten, willen we geen aberraties of een terugslag krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over energiefactuurverlagende maatregelen voor gezinnen met een laag inkomen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over energiefactuurverlagende maatregelen voor gezinnen met een laag inkomen.

Voorzitter

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mensen met een laag inkomen blijken voor minder comfort een naar verhouding hogere energiefactuur voorgeschoteld te krijgen. Vaak is dit het gevolg van het feit dat ze slechter zijn gehuisvest en gebruik maken van verouderde en dus energieverblindende huishoudtoestellen. Vaak beschikken ze niet over de financiële middelen om een energiezuinig en dus in verbruik goedkoop model aan te schaffen. Omdat ze hun huis huren, zijn ze al evenmin meteen geneigd om comfortverhogende en energiebesparende renovaties uit te voeren, los van het feit dat ze daar meestal ook gewoon het investeringskapitaal niet voor hebben.

Uit sociologisch onderzoek blijkt dat mensen met een laag inkomen doorgaans ook slechter geïnformeerd zijn over de mogelijkheden om op een zeer rendabele manier hun huishoudelijke energiekosten te verlagen zonder daarbij aan comfort in te moeten boeten, wel integendeel, zelfs met een toename aan wooncomfort als gevolg. Zelf nemen ze heel zelden het initiatief om hierover informatie in te winnen.

Om deze alleenstaanden – want vaak gaat het over hen – of gezinnen met een laag inkomen te helpen op een structurele manier hun energiefactuur te drukken en tegelijk hun wooncomfort te verhogen, keurde dit parlement in april 2004 unaniem een voorstel van resolutie goed betreffende energiebesparende maatregelen voor huishoudens met een laag inkomen. Deze resolutie legt de regering op om, in het kader van de openbaredienstverplichtingen, de netbeheerders informatiesessies te laten organiseren die speciaal gericht en afgestemd zijn op de woon- en leefsituatie van huishoudens met een laag inkomen. Hierbij worden tips gegeven om op een snelle wijze, met weinig of geen investeringskosten, de energiefactuur te drukken en het wooncomfort te verhogen.

Daarnaast zouden de beschermde afnemers onafhankelijke en bevattelijke informatie moeten krijgen over de voor hen voordeligste stroomleverancier. Uit recente cijfers van de VREG blijkt immers dat gezinnen die weggaan bij de standaardleverancier, daarmee bijna steeds hun voordeel doen.

Deze informatiesessies zouden dan worden verricht op verzoek van het OCMW, dat wordt verondersteld een zicht te hebben op de behoeften van deze specifieke doelgroep. Daarnaast legt de resolutie de netbeheerders op energie-audits te organiseren specifiek voor de beschermde afnemers, waarbij tijdens een huisbezoek gepersonaliseerde informatie wordt gegeven over hoe de energiefactuur kan worden verlaagd. Deze informatie zou moeten zijn afgestemd op de leef-en woonsituatie en de financiële capaciteit van de afnemer.

Deze audits zouden worden uitgevoerd op eenvoudige vraag van de beschermde afnemer zelf of van het OCMW, bijvoorbeeld als deze instelling wordt geconfronteerd met alleenstaanden of gezinnen die hun energiefactuur niet kunnen betalen en als gevolg daarvan komen aankloppen bij dat OCMW.

Mijnheer de minister, in welke mate wordt deze resolutie uitgevoerd? Hoeveel dergelijke informatiesessies voor lage-inkomensgezinnen werden er reeds georganiseerd en hoeveel energie-audits vonden er reeds plaats? Op welke wijze werd de opdracht van de resolutie overgemaakt aan de OCMW's en in welke mate maakten die gebruik van de mogelijkheid om infosessies over energiebesparing en energie-audits te organiseren voor lage-inkomensgezinnen? Welke andere initiatieven neemt u om de energiefactuur bij alleenstaanden en huishoudens met een laag inkomen op een structurele wijze te verlagen? Dan heb ik het niet over de algemene maatregelen die op alle Vlamingen gericht zijn, zoals de distributie van spaarlampen, ik heb het over kostenbesparende maatregelen die heel specifiek gericht zijn op die doelgroep van gezinnen met een laag inkomen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, de besluiten van de Vlaamse Regering die moeten worden aangepast naar aanleiding van de resolutie van april 2004 waarnaar u verwees, zijn tot nu toe nog niet aangepast. Het gaat dan over de openbaredienstverplichtingen die aan de netbeheerders worden opgelegd. Als gevolg van deze niet-aanpassing zijn de voorgestelde acties niet verplichtend opgenomen in de regelgeving. U stelt terecht dat sommige netbeheerders in hun actieplannen voor 2004-2005 wel voorzien in informatiesessies voor lage-inkomensgezinnen. De resultaten daarvan zijn me nog niet bekend, daar de evaluatie-

Peeters

verslagen over die actieplannen moeten worden ingediend tegen 1 mei 2005. Ik beschik nog niet over een volledige inventaris en evaluatieverslag van de acties van de intercommunales inzake dit probleem.

Zoals bepaald in het huidige regelgevend kader, zal in 2005 een evaluatie plaatsvinden van zowel de openbaredienstverplichtingen inzake rationeel energiegebruik als de sociale openbaredienstverplichtingen. Er zal worden onderzocht op welke wijze de resolutie waarnaar u verwees het best kan worden uitgevoerd.

In mijn beleidsnota hebt u kunnen lezen dat het zoeken naar meer geschikte ondersteuningskanalen voor beschermde afnemers voor mij een belangrijk aandachtspunt is, zeker ook in het kader van die evaluatie. Naar aanleiding van die evaluatie, die nog steeds loopt, heb ik reeds in december 2004 een gesprek gehad met het Vlaams netwerk van de verenigingen waar armen het woord voeren. Mevrouw De Ridder merkte toen op dat er nog andere organisaties zijn. Dat klopt, maar ik wil hiermee illustreren dat het heel terecht is dat dit wordt aangekaart. We moeten ervoor zorgen dat we de goedgekeurde resolutie kunnen uitvoeren.

De administratie bereidt deze evaluatie momenteel voor in overleg met alle betrokkenen. Ik weet dat het gevaarlijk is om data te noemen, maar toch blijf ik het doen. We zouden ten laatste in de tweede helft van dit jaar, dus vanaf september, klaar moeten zijn met het evaluatierapport en het ontwerp van wijzigingsbesluit, en dus met voorstellen ter implementatie van de resolutie. Mogelijk zullen we nog andere elementen uit die evaluatie in overweging nemen.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, natuurlijk ben ik ontgoocheld dat er ondertussen, al bijna een jaar later, nog niets is geïmplementeerd van deze resolutie. Ik neem echter akte van uw wil om te onderzoeken op welke wijze er ondersteuningskanalen voor beschermde afnemers kunnen komen.

Dit is enorm belangrijk. Het gaat hier over een heel specifieke categorie van mensen, aan wie de meeste

bestaande maatregelen grotendeels voorbijgaan. Daarom is het verantwoord dat we een beleid uitstippelen dat heel specifiek gericht is op die mensen. Niet alleen is daar sprake van een groot potentieel aan energiebesparing, maar ook op sociaal vlak helpt dit deze mensen. Op deze manier zullen ze de relatief grote hap dat het energieverbruik uit hun inkomen neemt, kunnen verminderen en meteen zullen ze ook hun wooncomfort kunnen verbeteren. Al die doelstellingen zouden op die manier tegelijk kunnen worden gerealiseerd.

Daarom hoop ik dat er ten laatste in september een zicht is op welke wijze deze resolutie kan worden verwezenlijkt. Ik neem aan dat terzake ook nog andere maatregelen zullen volgen.

Minister Kris Peeters: Dit zal er in het najaar komen, en dat begint in september. We willen al het mogelijke doen om de resolutie vrij snel te implementeren. Dit is immers een sociaal erg gevoelig probleem. We kunnen de mensen helpen die deze hulp het meeste nodig hebben. U verwees zelf naar het Mattheus-effect, dat niet alleen hier geldt, maar ook voor heel wat andere maatregelen: hulp komt vaak daar terecht waar niet de grootste noden bestaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de ontwikkeling van de elektriciteitsprijzen op de vrijgemaakte markt

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de ontwikkeling van de elektriciteitsprijzen op de vrijgemaakte markt.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, enige tijd geleden hield de CREG een persconferentie over de ontwikkeling van de transport- en distributienettarieven voor 2004-2005. Uit een enquête van de VREG blijkt dat de energierekening van die

Decaluwe

KMO's die niet zijn blijven stilzitten en zelf leveranciers hebben gecontacteerd, er wat beter uitziet dan de factuur voor de KMO's die bij hun standaardleverancier zijn gebleven. Voor de meeste KMO's beperkt de prijsdaling zich wel tot maximaal 5 percent. Dat is niet onbelangrijk, maar ook niet zo spectaculair.

Op de persconferentie werd min of meer het beeld geschapen van een geslaagde marktvrijmaking. Daarbij valt op te merken dat niet duidelijk is in welke mate de daling van die tarieven het gevolg is van een afroming van winstmarges of van een effectieve verbetering van de kostenefficiëntie. Het is duidelijk dat alleen het tweede op middellange en lange termijn leidt tot een duurzame prijsdaling. Essentiëler is de overweging dat de vrijmaking van de markten voornamelijk betrekking heeft op het leveren en produceren van elektriciteit. Transport en distributie blijven immers nog steeds natuurlijke monopolies. Wel worden de monopoliehouders blijkbaar beter gecontroleerd en aangespoord om zich te matigen in hun prijsbepaling.

Op de aspecten van het leveren en produceren van elektriciteit ging de CREG niet expliciet in. Wel blijkt uit sommige van de getoonde grafieken op de persconferentie dat de productiekosten in 2004 en 2005 gestegen zijn, als gevolg van de hogere brandstofkosten. Opmerkelijk is dat uit dezelfde grafieken blijkt dat de andere kosten die samen met de brandstofkosten de productiekosten van elektriciteit uitmaken, constant blijven. Dat is niet normaal in een vrijgemaakte markt. Hieruit zou men bijna moeten besluiten dat er op de vrijgemaakte markt van de productie van elektriciteit opnieuw een prijscontrole moet worden ingevoerd. Dan zijn er nog de heffingen, die na 2002 in aanzienlijke mate zijn gestegen.

Op 18 februari heeft de Vlaamse Regering in een mededeling een vergelijkende studie van de industriële gebruikerskosten voor elektriciteit met de ons omringende landen gepresenteerd. Dan gaat het over Nederland, Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. De studie vloeit min of meer voort uit het feit dat op de Ondernemingsconferentie tussen de Vlaamse overheid en de ondernemingswereld van december 2003 om een dergelijke studie werd gevraagd. De opdracht van de studie was het maken van een analyse van de afzonder-

lijke componenten van de industriële eindgebruikerskosten van elektriciteit, opgesplitst per relevante economische sector.

We weten dat dergelijke studies slechts een momentopname inhouden. Ook is er sprake van een theoretische benadering. Het is immers erg moeilijk om exacte berekeningen te maken, gezien alle mogelijke kortingen of bijzondere afspraken die een rol spelen bij de werkelijke financiële transacties tussen leveranciers en de industrie. Dat geldt ook voor andere sectoren, zoals de mediasector, die ik vrij goed ken. Uit de bevraging blijkt dat de prijzen niet zozeer gerelateerd zijn aan de sector waarin de afnemer zich situeert, maar veeleer aan diens profiel. Zo blijkt dat Frankrijk in het algemeen zowel inzake de energieprijzen als inzake de distributie en het transport het goedkoopste is. Als we echter de cijfers van het grootverbruik bekijken, dan blijkt deze goede score om te slaan naar een veeleer negatieve.

Iedereen begon vervolgens in de media zijn visie te geven op deze cijfers. De Bond Beter Leefmilieu trok uit al deze studies de conclusie dat het verzet van de industrie tegen groenestroombijdragen ongegrond is. Ik heb dit slechts vluchtig gelezen, maar ik weet niet meteen of dit wel de juiste conclusie is. Een conclusie van de Bond Beter Leefmilieu is ook dat alleszins blijkt dat de kosten, via de elektriciteitsprijs, voor de ondersteuning van energiebesparing, hernieuwbare energie en warmtekrachtkoppeling helemaal niet buitensporig zijn.

Al deze studies zijn wat onvolmaakt, want een en ander is allemaal nog vrij jong. Het lijkt me belangrijk dat de Vlaamse overheid op een correcte, objectieve en transparante wijze inzicht tracht te verschaffen aan iedereen. Pas dan kunnen we ons daarop baseren om een goed toekomstbeleid te voeren.

Mijnheer de minister, kunt u ons een precies beeld schetsen van de ontwikkeling van de verschillende onderdelen van de elektriciteitsprijzen voor particulieren, KMO's en zeer grote verbruikers sinds 2003? Kan de VREG, al dan niet in samenwerking met de CREG, op regelmatige basis een analyse maken van de verschillende onderdelen van de elektriciteitsprijzen voor de representatieve afnemerscategorieën van particulieren, KMO's en zeer grote verbruikers? Het lijkt me goed dat op voorhand afspraken worden gemaakt over goede

Decaluwe

parameters, zodat nadien niet opnieuw discussie ontstaat over de interpretatie. Worden de gewesten betrokken bij het ontwerpen en invoeren van maatregelen om de concurrentie bij de productie van elektriciteit te bevorderen?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik wil me even aansluiten bij deze vraag. Ik wil de heer Decaluwe danken voor deze kans, want op deze manier zal ik misschien eindelijk een antwoord krijgen op een vraag die ik u al in november heb gesteld, mijnheer de minister. Ik heb door middel van e-mails uw kabinetleden al meermaals herinnerd aan uw belofte om mij een uitgebreid antwoord te verstrekken.

Ik zou graag willen weten hoe die stroomfactuur precies is opgebouwd. Er is het aspect van de productie, met het gekende verhaal dat we hier enorm dure stroom maken. Dat wordt daarna doorgerekend aan de klant. Dan is er het stroomtransport. Ook daar komen we dezelfde firma tegen, namelijk Electrabel. Dan is er het aspect van de distributie, waarna we uiteindelijk terechtkomen bij de consument.

Ik kijk al weken vol verwachting uit naar het antwoord op mijn vraag. Hoe zit het met de opbouw van de productie van de stroom in dit koninkrijk? En deels in samenhang daarmee, waar zijn al die dividenden naartoe? Ik wil niet de gemeentelijke toer opgaan. Ik ga het ook niet hebben over de Elia-heffing, mijnheer de minister, maak u geen zorgen. De Vlaamse Regering heeft terzake vrijdagavond 18 februari 2005 een beslissing genomen. Ik heb die tekst driemaal gelezen, maar ik begrijp hem nog niet. Ik zal er een paar weken voor nodig hebben.

Ik kan me moeilijk voorstellen dat u dit in het bestek van deze vraag om uitleg helemaal zult kunnen toelichten, maar het lijkt me nuttig die opbouw te kennen, met alle aspecten die daarin een rol spelen.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Ik sluit me volledig aan bij de vragen van de heer Decaluwe. Het is enorm belangrijk dat we voortdurend een heel goed overzicht hebben van de structuur van de prijzen zoals

die worden aangerekend aan de klant. Mochten we dat hebben, dan zou voor een groot deel de fabel dat het vooral de ecologische en de sociale dienstverplichtingen zijn die onze stroomrekening ondraaglijk zwaar maken, uit de wereld kunnen worden geholpen, zeker als we vergelijken met onze buurlanden.

Het lijkt me belangrijk een analytisch inzicht te hebben in de kostenstructuur omdat daardoor aan het licht kan komen wat de bijdragen aan de kosten voor kernenergie zijn. Zo is er het feit dat de kerncentrales op korte termijn moesten worden afbetaald. De kosten daarvan werden doorgerekend in de kilowattuurprijs. Ook moeten de kosten van het nucleaire passief die worden doorgerekend in de kilowattuurprijs, worden vergeleken met de sociale en ecologische dienstverplichtingen. Die laatste kosten zullen dan helemaal geen doorwegende factor meer blijken.

Enorm belangrijk is ook de vraag wat de rol is van de monopolierente van Electrabel, die nog steeds wordt aangerekend en in een vrijgemaakte markt de stroomrekeningen op een totaal onfaire wijze zwaarder maakt. Alle anderen moeten daar immers mee voor opdraaien, hoewel ze nooit van die rente hebben kunnen genieten.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik zal de studie die, zoals de heer Decaluwe opmerkte, vrijdag werd ingediend bij de regering, bezorgen aan het commissiesecretariaat, zodat ze beschikbaar is voor alle leden. Dat had u ook gevraagd bij de bespreking van mijn beleidsnota energie, mijnheer Peumans.

Mijnheer Peumans, ik ben uw vraag niet vergeten. Deze commissie heeft echter beslist een maatschappelijk debat te organiseren over de vraagstukken van de kernenergie, de hernieuwbare energie en de dividenden van Electrabel. Deze commissie en de voorzitter moeten daarover oordelen. Ofwel krijg ik hier nu een uur de tijd om dit punt toe te lichten in al zijn facetten, ofwel oordeelt de commissie dat we die pertinente vragen, die reeds meermaals werden gesteld, uitvoerig kunnen bespreken naar aanleiding van die hoorzitting en het geplande debat.

De heer Decaluwe heeft gelijk. Er zijn nu al een paar studies, maar we moeten daar met de nodige

Peeters

omzichtigheid mee omspringen. Er kunnen zelfs tegenstrijdige conclusies uit worden getrokken. Het verheugt me dus dat deze commissie heeft besloten terzake een hoorzitting te organiseren. Ik heb begrepen dat hier een onderzoeker van het viWTA aanwezig is. Ook vanuit die hoek kregen we materiaal aangereikt. We moeten dit debat hier met kennis van zaken voeren, zodat ik niet kort door de bocht moet gaan. Als u het antwoord sneller wilt, dan moet u me de tijd geven om dit zeer uitvoerig toe te lichten.

Ik zal zeker trachten de vragen van de heer Decaluwe te beantwoorden, maar mijn antwoord zal wat beperkt blijven, daar dit een zeer gevoelig en uitgebreid debat en studiemateriaal veronderstelt.

Ik ga eerst in op de laatste vraag van de heer Decaluwe. Bij het ontwerpen en invoeren van maatregelen om de concurrentie bij de productie van elektriciteit te bevorderen, worden de gewesten niet betrokken, behalve als er gewestelijke bevoegdheden in het geding zijn, zoals WKK of hernieuwbare energiebronnen, of onrechtstreeks, zoals bij de omzetting van de elektriciteits- en aardgasrichtlijnen. Zelf heb ik deze zaken al aangesneden in het Overlegcomité, maar we zitten nu eenmaal met die bevoegdheidsverdeling. Volgens het Vlaams regeerakkoord moeten we streven naar homogenere bevoegdheidspakketten, maar zeker de productie bevindt zich op het federale vlak, met uitzonderingen van de voormelde punten. We worden daar dus niet of onvoldoende bij betrokken, tenzij we het zelf vragen. In dat laatste geval krijgen we dan te horen dat dit uitsluitend de bevoegdheid is van de federale overheid.

Dan geef ik nu een – veeleer academisch – antwoord op de eerste twee vragen. Ik ben me ervan bewust dat ik daarmee open deuren intrap. De elektriciteitsprijs is opgebouwd uit een aantal componenten, namelijk de energieprijs, de transmissiekosten, de distributiekosten en de heffingen, met dan nog een verschil tussen Vlaamse en federale heffingen. De energieprijs zelf is samengesteld uit een aantal elementen, zoals de prijs voor het opwekken, het invoeren of het aankopen van de stroom, de kosten van de leverancier zelf, de winst van de leverancier, en de kosten van de leverancier voor openbaardienstverplichtingen inzake ecologisch en rationeel energiegebruik, warmtekrachtkoppeling enzovoort.

Dat is de theorie van hoe de prijs kan worden opgesplitst. De leden vroegen echter naar de exacte verdeling, zelfs nog wat concreter met betrekking tot de particulieren, de KMO's en de grootverbruikers, en over een wat langere periode. Deze informatie kan zeker worden aangereikt aan de hand van de studies en na het debat.

De suggestie dat er regelmatig analyses zouden worden gemaakt van de diverse onderdelen lijkt me heel waardevol. We moeten dan wel goed weten wat dan precies die opdracht zal inhouden, zodat er geen discussie zou ontstaan of er geen volledig tegenstrijdige interpretaties uit zouden voortvloeien. Op die wijze kan deze commissie hier dan regelmatig op terugkomen en dit verder volgen.

Hopelijk ontgoochelde mijn korte antwoord u niet. Ik stel echter voor dat we dit erg belangrijke debat voortzetten naar aanleiding van de geplande hoorzitting over energievoorziening in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, we zijn in blijde verwachting. Er is misschien tijd nodig, maar er moet op een transparante manier inzicht komen in de materie. Als er meer duidelijkheid is, kunt u uw beleid daarop stoelen. Ik heb de indruk dat momenteel een en ander nogal mistig is.

Mijnheer de minister, u hebt gelijk wat u zegt over de bevoegdheden, maar ik vergelijk dit met de problematiek van mobiliteit: De Lijn valt onder Vlaamse bevoegdheid en de NMBS onder federale. Toch betrekken beiden elkaar bij hun beleid, alhoewel dit een erg lange geschiedenis heeft gekend. Ik doe een oproep om ook hier te zoeken naar samenwerkingsverbanden, ook al is er een strikte bevoegdheidsscheiding. Naar aanleiding van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, de zogenaamde Electrabelwet, hoop ik dat het federale niveau de reflex heeft om tot samenwerking te komen, zo niet krijgen we opnieuw problemen. Mijnheer de minister, kunt u deze bekommernis aan uw federale collega's overmaken?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw suggestie. We kunnen dit volgende week bespreken tijdens de regeling van de werk-

Peumans

zaamheden. We moeten het wel opdelen in verschillende blokken: een over hernieuwbare energie, een over kernenergie en een over de prijs. Ik zal u niet langer belagen met mails.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Peumans, deze vraag ging niet over de Elia-heffing, maar ik wil wel een voorzichtig antwoord formuleren op uw vragen.

Vrijdag 18 februari 2005 heeft de Vlaamse Regering een beslissing genomen. We moesten een eensluidend advies afleveren over het ontwerp van koninklijk besluit dat ons is overgemaakt op 14 januari 2005. Ons advies bevat twee elementen: een over de vrijstellingen en een ander over de verdeling. Wat de vrijstelling betreft, zijn er twee omzendbrieven geweest. De laatste dateert van 27 augustus 2004 en is van de hand van minister Keulen, waarin hij stelt dat de gemeenten dit reeds in hun begroting mochten inschrijven. Voormalig minister Van Grembergen had dat al gedaan voor de begroting 2004. De gemeenten hebben met die omzendbrieven in de hand een terechte vraag naar invulling van dat engagement. Voor de periode 1 mei 2004 tot 31 december 2005 heeft de Vlaamse Regering beslist om niet in vrijstellingen te voorzien. Dat is erg duidelijk.

Het tweede element gaat over de verdeling. De in-ning is vrij eenvoudig: 4,91 euro per megawattuur. Volgens een antwoord van federaal minister Verwilghen is de problematiek van de BTW niet aan de orde. Hij zegt dat er BTW verschuldigd is, en dat daar geen discussie over mogelijk is. Ik neem daar akte van. In het ontwerp van KB was er een verdeling opgenomen van 75 percent verbruik en 25 percent dividend. De gelden die binnenkomen op basis van de 4,91 euro worden op basis van die verhouding verdeeld over de gemeenten. Aangezien de nood bij de gemeenten zo hoog is, heb ik minister Verwilghen gevraagd om een andere verdeling toe te passen.

De verdeling heeft twee facetten. Een eerste facet is de verdeling van de intercommunales naar de gemeenten. De Vlaamse Regering heeft vrijdag beslist dat die verdeling gebeurt zoals vroeger.

Een tweede facet is de verdeling vanuit het fonds naar de intercommunales. Daarvoor is een formule gevonden die rekening houdt met wat per in-

tercommunale binnenkomt in het fonds enerzijds en met een berekening van 50 percent dividend en 50 percent verbruik anderzijds. Wat dat laatste betreft, is er een discussie over wie de kosten draagt. Elia en BIAC bijvoorbeeld innen wel die 4,91 euro, maar hebben geen gemeenten onder zich om dat bedrag onder te verdelen. Er is geschat dat die in totaal 5,8 miljoen euro innen die ze niet moeten verdelen onder gemeenten. Er werd beslist om op dat bedrag de kosten te imputeren. Die kosten worden op 2 miljoen euro geraamd. Dat betekent dat er nog 3,8 miljoen euro overblijft. Dat bedrag wordt via de regel van drie verder geventileerd op die intercommunales die ten opzichte van het verbruik minder inkomsten hebben.

Mijnheer Peumans, ik hoop dat dit het voor u wat duidelijker maakt. Als we de nettodividenten willen compenseren, dan moeten we rekening houden met de nettodividenten die in het verleden werden gekregen. De nettodividentenpolitiek is vastgelegd, maar er moet rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de intercommunale.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Er zullen weer veel vragen komen van gemeenten over hoe het nu eigenlijk zit. Ik kom dan weer bij mijn stokpaardje inzake overheidscommunicatie. Er wordt van alles gezegd, maar de ministers moeten meer informatie geven aan de gemeenten omdat die niet meer weten waar ze aan toe zijn.

Minister Kris Peeters: We hebben een eensluidend advies afgeleverd en nu moet het KB definitief worden. Ik wil vermijden informatie te geven waar mijn federale collega niet akkoord mee kan gaan. Communicatie is erg belangrijk, maar kan pas gebeuren als alles definitief is. Normaal kan niet van een eensluidend advies worden afgeweken, maar enige voorzichtigheid is toch geboden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de plaats van ons land op de hernieuwbare-energie-index van Ernst & Young

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de plaats van ons land op de hernieuwbare-energie-index van Ernst & Young.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het adviesbureau Ernst & Young maakte een index op van twintig landen, geklasseerd volgens de kwaliteit van het investeringsklimaat voor hernieuwbare energie. Het rapport kreeg de naam 'Renewable Energy Country Attractiveness Indices'.

Het is al langer bekend dat ons land helemaal achteraan bengelt inzake hernieuwbare energie. Op de koop toe zakken we op de doorlichting nog enkele plaatsen in vergelijking met vroeger. Enkele weken geleden refereerde een collega al aan dit rapport tijdens een vraag om uitleg, en u hebt toen gezegd dat u het met veel belangstelling zou lezen.

De Bond Beter Leefmilieu en Greenpeace zijn er terecht over verbijsterd dat een sector waar economie en ecologie perfect hand in hand gaan en waar een belangrijk duurzaam tewerkstellingspotentieel bestaat, door de overheden in dit land stiefmoederlijk wordt behandeld. Ze verwijzen onder meer naar uw uitspraak: 'Windenergie is een hype die snel zal overwaaien'. U stelt ook steeds dat rationeel energiegebruik primeert op de productie van groene stroom. Dat klopt, maar het is maar de helft van het verhaal. Het vervolg is dat groene stroom primeert boven vuile stroom. Hernieuwbare energie mag dan ook niet onder de mat worden geveegd met het argument dat rationeel energiegebruik moet renderen.

Steeds meer energieproducenten in Vlaanderen blijken hun investeringen in hernieuwbare energieprojecten te bevriezen omdat het klimaat vanwege de overheid absoluut niet gunstig gestimuleerd wordt. Dat staat in schril contrast met wat in het Verenigd Koninkrijk gebeurt. Tot mijn grote verbazing vond ik onlangs een rapport in het Ne-

derlands van het Britse ministerie waarin bedrijven die actief zijn op het vlak van hernieuwbare-energietechnologie worden gelokt om zich in het Verenigd Koninkrijk te vestigen. Ze zeggen dat dit een 'multibillion' economische sector is waar veel tewerkstelling mogelijk is. Dit is een totaal ander beeld dan waar de bedrijven in Vlaanderen mee worden geconfronteerd.

De enkele steunmechanismen die er voor windenergie in Vlaanderen waren, werden als gevolg van logistiek knoeiwerk onderuitgehaald. Het enige antwoord dat de minister daar tot dusver op gaf, was dat hij zou trachten om tegen de zomer een alternatief uit te werken. Mijnheer de minister, het strekt u tot eer dat u degelijk logistiek werk wilt afleveren en niet zomaar iets wilt beslissen dat door de Raad van State nietig wordt verklaard, maar we moeten erover waken dat dit geen excuus wordt om zaken uit te stellen. Dit is niet de boodschap waar de sector op zit te wachten.

Vrijdag was ik op de studiedag van de SERV waar het rapport 2005 is voorgesteld. Daarin staat: 'De keuze voor de sector is niet toevallig. Hij is zowel beleidsmatig als vanuit sociaal-economisch oogpunt van groot belang. De Vlaamse hernieuwbare energiesector telde in 2002 403 bedrijven en realiseerde naar schatting een omzet van 280 miljoen euro. De werkgelegenheid in de hernieuwbare energietechnologiesector wordt geraamd op 1.227 VTE. Bijna 90 percent van de bedrijven zijn KMO's en de Vlaamse hernieuwbare energietechnologiebedrijven zijn overigens vrij jonge bedrijven'. Dit toont aan dat het geen geitenwollensokkenbedoeving is, maar dat dit wel degelijk een serieuze economische basis heeft. Er is op lange termijn een beleid mogelijk waar welzijn en welvaart kunnen worden gerealiseerd door middel van duurzame ontwikkeling.

Essentiële maatregelen in Vlaanderen om de voordelen van een hernieuwbare energiesector ten volle te benutten, blijven minimaal. Zo moet de ruimtelijke planning van windturbines beter worden geregeld. Particulieren die willen investeren in hernieuwbare energie moeten ondersteuning krijgen. De landbouw moet aangemoedigd en ondersteund worden om de juiste keuzes te maken in het telen van biomassa. Er moet een versoepeling komen voor de inplanting van windturbines in landbouwgebied. Er kan een win-winsituatie worden gecreëerd. De landbouwer enerzijds kan opstalrecht

Glorieux

krijgen en er kan nog vee grazen of er kunnen gewassen worden geteeld op die gronden. De sector anderzijds kan er ook voordeel uit halen. Er zijn nog veel maatregelen mogelijk.

Mijnheer de minister, bent u overtuigd van de noodzaak om het potentieel aan hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen maximaal te benutten? U hebt in het recente verleden tegengestelde signalen gegeven. Welke extra maatregelen zult u nemen omdat de lopende maatregelen onvoldoende zijn? De maatregelen waarnaar ik peil, gaan veel verder dan de restauratie van de groenestroomcertificaten of het alternatief voor de gratis distributie. Het gaat om extra maatregelen die u samen met uw collega-ministers kunt nemen om deze veelbelovende maar ondergewaardeerde sector groeikansen te geven.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Glorieux verwees naar de inplanting van windturbines in landbouwgebied. Er zijn nieuwe technieken die visueel minder impact zullen hebben. Als er echter meer wordt toegelaten op dat vlak, doe ik ook een oproep om wat soepeler te zijn voor zonevreemde woningen in landbouwgebied. Het is bijvoorbeeld bijna onmogelijk om een bouwvergunning te krijgen voor een dakraam in een dergelijk huis. Als een windturbine van 70 meter hoog wel kan, dan moet dat ook kunnen. De bevolking begrijpt dit anders niet. Ik hoop dat verstandig Groen! afstand neemt van de reglementitis van de voorbije jaren.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Glorieux, u hebt het rapport juist geciteerd, maar u moet dat wel volledig doen. Als ik me niet vergis, staat er dat we ook de vraag moeten stimuleren en dat de groenestroomcertificaten niet bekend of gewild zijn in de sector. Dit is een vrij jonge en dynamische sector die kan en moet worden ondersteund. Er is nog een andere interessante studie van de viWTA waarin de plaatsing van windmolens wordt geduid. Als ze niet op zee worden geplaatst, is er wel enige terughoudendheid. Er is nu eenmaal het Nimby-syndroom. Al deze studies zijn relevant om nagels met koppen te

slaan. Het is een feit dat onze plaats op de index van Ernst & Young in zes maanden tijd niet sterk kan verbeteren. De implementatie van het beleid vraagt immers tijd.

Ik ga ermee akkoord om het potentieel aan hernieuwbare energie in Vlaanderen optimaal te benutten vanuit een doel- en resultaatgerichte aanpak. Ik vraag enig geduld, maar we slaan resoluut die richting in.

Vorige week was er in de plenaire zitting een actuele vraag over de omzendbrief naar aanleiding van het Brugse probleem met de windmolens. Ik herhaal dat deze problematiek verder gaat dan enkel de bevoegdheid van de minister van Energie. Ook ruimtelijke ordening en dergelijke spelen een rol. Er is me toen gevraagd of ik de omzendbrief zou wijzigen. Ik heb daar positief op geantwoord. Er is me gevraagd of dit genuanceerd moest worden. Ook dat antwoord is positief. Er is me ook gevraagd of ik overleg zou plegen met de collega's. Ook daar heb ik positief op geantwoord.

Het gaat verder dan het restaureren of op poten zetten van een beleid dat de toets van de Raad van State en dergelijke kan doorstaan. Het is evident dat de periode niet te lang mag duren. Als we echter nu met iets afkomen dat onderuit wordt gehaald, dan is het negatieve effect nog groter.

U mag vragen blijven stellen, maar ik vraag geduld. U verwijst telkens weer naar mijn uitspraak inzake de hype rond windenergie. De sector heeft er alle belang bij dat het potentieel juist wordt ingeschat. Een overschatting van deze hernieuwbare energiebron zou nefast zijn voor de sector zelf. Ik ben ervan overtuigd dat een aantal mensen deze energievorm overschatten, met alle gevolgen van dien. De aaibaarheidsfactor van windenergie is vrij groot, maar er zijn andere elementen zoals biomassa die naar potentieel veel meer kunnen inhouden. Ik zeg daarmee niet dat er geen maatregelen zullen worden genomen op vlak van windenergie.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik dank u voor de bevestiging dat u hernieuwbare energie een warm hart toedraagt. Ik kijk vol ongeduld uit naar concrete steunmaatregelen die tijdens de volgende maanden zullen worden genomen.

Glorieux

Het zou interessant zijn om een gesprek te hebben met 'Generaties', het nieuwe platform dat onlangs is opgericht. Dit platform groepeerd bedrijven uit de hernieuwbare-energiesector in Vlaanderen en komt op voor de belangen ervan.

Ik ga ermee akkoord dat er een juiste inschatting moet worden gemaakt van het potentieel. Ik heb mijn inschattingen gebaseerd op degene die de sector zelf maakt. Ik ga ervan uit dat ze zich niet willen verbranden door projecten op te zetten op locaties waar die niet rendabel zijn.

In ons klein, dichtbevolkt en slecht geordend land zijn er aspecten waar rekening mee moet worden gehouden. Wat de heer Decaluwe zegt, is terecht. We moeten de zaken in de concrete context bekijken. Op een site van een kerncentrale bijvoorbeeld mogen omwille van milieuredenen geen windturbines worden geplaatst, en dat is even absurd als het niet mogen plaatsen van een dakraam. Het is evident dat als we een draagvlak willen, we rekening moeten houden met al deze elementen.

Het lijkt me alleszins belangrijk dat er een inhaalbeweging komt. Het volstaat niet een beleid uit te stippelen om ook deze sector eens wat kansen en mogelijkheden te geven. Die inhaaloperatie is nodig, want we hinken erg achterop, niet alleen internationaal, maar ook op onze eigen Vlaamse doelstellingen.

Het potentieel voor de rendabele inplanting van bronnen van hernieuwbare energie in Vlaanderen is zeker nog groot genoeg opdat we op korte termijn enige vooruitgang zouden boeken, door middel van een sturend beleid, maar dan moeten de beleidsmakers daar bewust voor kiezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over vertragingen in elektriciteitsaansluitingen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van den Heuvel tot de heer Peeters,

Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over vertragingen in elektriciteitsaansluitingen.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik heb een vraag over de energiesector, die zijdelings te maken heeft met de vraag van de heer Decaluwe over de prijsontwikkeling sinds de liberalisering. Niet alleen over de elektriciteitsprijs, maar ook over de dienstverlening worden er sinds die liberalisering heel wat vragen gesteld, zowel door particulieren als door ondernemingen en overheden, zeker de lokale. Die dienstverlening zou er niet op vooruit gaan. Dat heeft ook te maken met de prijsontwikkeling. Een minder kwalitatieve dienstverlening kan immers aanleiding geven tot hogere kosten, voor particulieren, maar ook voor ondernemingen en lokale overheden.

– *De heer Jan Peumans treedt als voorzitter op.*

Een van de problemen zijn de wachttijden voor tijdelijke of definitieve aansluiting. Heel lange wachttijden zijn legio geworden. Uit een enquête die enkele maanden geleden door de bouwsector werd uitgevoerd, blijkt duidelijk dat de wachttijd voor tijdelijke elektriciteitsaansluitingen kan oplopen tot 3 à 4 maanden. Ook voor definitieve aansluitingen op het distributienetwerk moet er langer worden gewacht dan vroeger.

Ik spreek uit ervaring wanneer ik stel dat bovendien de lokale overheden worden geteisterd door klachten van particulieren omdat gewone reparaties van straatlampen veel langer duren dan vroeger. Uit het jaarverslag van de ombudsdienst van mijn eigen gemeente blijkt dat klachten van onze bevolking over het distributienet koploper zijn.

Mijnheer de minister, is de VREG op de hoogte van deze problemen? Welke noodzakelijke ingrepen kunnen er worden gedaan om deze problemen aan te pakken, zeker ten opzichte van de ondernemingswereld? Enkele jaren geleden zijn we tot de slotsom gekomen dat het investeringsklimaat moest worden verbeterd. Bouw- en milieuvergunningen vormden een enorme hinderpaal, die de wachttijd om over te gaan tot een daadwerkelijke investering deed toenemen. Dankzij een aantal ingrepen van de Vlaamse Regering is die wachttijd teruggedron-

Van den Heuvel

gen. Het is dan ook bizar dat er nu een andere hinderpaal wordt gecreëerd en dat de wachttijden voor de aansluiting op het distributienet opnieuw beletten dat er snel wordt geïnvesteerd. Heeft de VREG de intentie om dit te verhelpen? Kunt u als minister Van Energie de VREG mee overtuigen over te gaan tot noodzakelijke ingrepen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, de VREG is reeds geruime tijd op de hoogte van bestaande onduidelijkheden inzake de aanvraag- en realisatietermijnen voor tijdelijke en eenvoudige aansluitingen. De VREG heeft verschillende initiatieven genomen om terzake meer duidelijkheid te scheppen. Zo werden meer specifiek de bepalingen in het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit recent aangepast. Ik zal niet nader ingaan op de elementen van dat reglement voor de aanvraag van een tijdelijke aansluiting, maar ik zal u een kopie van dit document bezorgen. Er is onder meer sprake van een aantal termijnen die werden opgenomen.

Het is wel belangrijk te vermelden dat een aansluiting pas in dienst kan worden genomen indien er een leverancier is aangeduid door de eindafnemer. Die leverancier moet aan de distributienetbeheerder melden dat hij zal leveren op deze nieuwe aansluitingen en is verantwoordelijk voor het verzenden van het zogenaamde move-inbericht. Zonder een dergelijk bericht kan een aansluiting niet in dienst worden genomen, omdat er dan een niet-gecontracteerde afname van elektriciteit zou plaatsvinden. Hier is immers sprake van verschillende leveranciers. Er moet dus een keuze worden gemaakt, en dat moet mee in overweging worden genomen.

Met betrekking tot permanente, nieuwe aansluitingen ligt de uitvoeringsdatum maximaal 15 werkdagen in de toekomst, indien de klant aan alle voorwaarden voldoet, waaronder de voorwaarde dat er een keuringsverslag van de binneninstallatie kan worden voorgelegd, en na betaling van de tarieven voor de aansluiting.

In deze commissie zijn reeds vragen gesteld over de problematiek van aannemers die een tijdelijke aansluiting wensen om elektriciteit te hebben op

de werf. We hebben de VREG om uitleg verzocht, en er is een vraag geweest vanwege de Vlaamse Confederatie Bouw. We hebben de VREG verzocht dringend contact op te nemen met de Confederatie Bouw om de grootte van het probleem in te schatten.

Naar aanleiding van deze vraag heb ik de informatie terzake opgevraagd. Van de ongeveer 4.000 aanvragen die behandeld werden, werd ongeveer 20 percent niet uitgevoerd. Annulering door de klant is de voornaamste reden hiervoor. Slechts een klein aantal, namelijk 3 percent, werd niet correct behandeld door de distributienetbeheerder. De totale tijd tussen aanvraag en realisatie is sterk afhankelijk van de interactie met de eindafnemer, die onder meer een gekeurde installatie moet hebben, reeds een leveringscontract moet hebben afgesloten met een leverancier en moet hebben betaald. De vrijmaking van de markt en de aanpassing van de bedrijfsstructuren hebben zowel voor de distributienetbeheerders als voor eindafnemers geleid tot tijdelijke moeilijkheden in het correct behandelen en uitvoeren van aanvragen voor aansluitingen.

De algemene conclusie van deze contacten tussen de VREG en de confederatie was dat er nauwelijks sprake was van grote niet-motiveerbare vertragingen in de behandeling van de aanvragen. Met de Confederatie Bouw is afgesproken dat deze mensen een overzicht zouden geven van de klachten die ze ontvangen, zodat met meer kennis van zaken kan worden bekeken over hoeveel vertraging het gaat, waar die precies optreedt en wie daarvoor verantwoordelijk is. Tot op heden heeft de VREG terzake echter nog geen formele informatie ontvangen.

De liberalisering van de markt was natuurlijk nieuw voor iedereen. Dat ze tot een aantal minder aangename toestanden heeft geleid, heeft ook te maken met communicatie, zo zegt men me. Daarom zal de VREG de distributienetbeheerders verder aansporen om duidelijker en doelgroepgericht de netgebruikers te informeren door middel van brochures en een efficiënte opvang van oproepen en vragen in hun call centers.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

De heer Jan Peumans, voorzitter: Het is zeer verbazingwekkend dat privé-bedrijven zo oncommercieel kunnen handelen. Dan verwijs ik opnieuw naar de privé-aandeelhouder van de gemengde intercommunales.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Hubert Brouns tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het kappen van bomen langs gewestwegen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Brouns tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het kappen van bomen langs gewestwegen.

De heer Brouns heeft het woord.

De heer Hubert Brouns: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de voorzitter, ik zou enige verduidelijking willen naar aanleiding van een persbericht waardoor het leek alsof er nu plots een beleidsbeslissing is over het kappen van bomen langs gewestwegen.

De titel van het artikel in kwestie luidde: 'Bomen moeten weg langs gewestwegen.' Uiteraard geeft een titel niet altijd correct de inhoud weer. In Limburg zijn gewestwegen vaak nog lange dreven waar de bomen vrij dicht tegen de rijbaan staan. In het artikel verklaart het afdelingshoofd van Wegen Limburg die bomenrijen systematisch te zullen kappen in de centra, op momenten dat er werken worden uitgevoerd. Dit is een zeer duidelijke strategie, die ik ten volle ondersteun.

Toch rijzen er meteen enkele vragen. Ook buiten de bebouwde kommen staan er nog heel wat bomen langs deze gewestwegen. Ik pleit er niet voor dat ook deze bomen systematisch zouden worden gekapt, maar zou graag willen dat er ook wat dat betreft een langetermijnvisie komt. We weten immers dat heel wat gewestwegen nog heel lang zullen moeten wachten op een totale vernieuwing of een vernieuwing waarbij fietspaden worden aangelegd. Die zwarte punten blijven onaangeroerd. Mijn vraag gaat dus over die delen van de gewest-

wegen buiten de bebouwde kom die niet zullen worden aangepakt in het kader van die herinrichtingswerken en waarvan men weet dat er regelmatig ongevallen gebeuren, met heel wat dodelijke slachtoffers als gevolg. Ik zal deze plaatsen niet opsommen, maar alvast in onze provincie zijn ze meestal te herkennen aan de bloemenkransen die er werden neergelegd of de herdenkingsplaatsen die er zijn aangebracht. Zelfs aan een geringe snelheid loopt men gevaar op die plaatsen. Meestal gaat het over bochten die zeer gevaarlijk zijn, zeker bij glad weer.

Mijnheer de minister, is er nu een duidelijke strategie van de overheid waarbij, telkens er sprake is van een vernieuwingsproject in de bebouwde kom, die bomen automatisch zullen worden gekapt? Of is dit louter een initiatief van het afdelingshoofd van Wegen Limburg? Of gaat de overheid een andere strategie toepassen, en zo ja, dewelke? Verschilt de strategie in de bebouwde kom van die voor de wegen buiten de bebouwde kom?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik ken de Limburgse situatie totaal niet. Tijdens de vorige zittingsperiode heeft dit parlement een voorstel van resolutie goedgekeurd inzake de groeninfrastructuur langs gewestwegen. Ik denk dat dit voorstel vooral aan bod is gekomen in de Commissie voor Leefmilieu. Het was de intentie van de toenmalige minister van Leefmilieu om protocolen af te sluiten met Openbare Werken, zodat planmatig zou worden omgegaan met het kappen of het aanleggen van groenlijninfrastructuur.

Over dat laatste ging het immers. Er werd in dat verband verwezen naar de kaarten van Ferraris van de tweede helft van de achttiende eeuw, waaruit blijkt dat Vlaanderen toen één prachtige laan was. Het was de bedoeling om een inventaris op te stellen, samen met Openbare Werken, en na te gaan hoe we daarmee kunnen omgaan. Daarom verbaast het me nu wat dat men in Limburg blijkbaar systematisch die bomen wil kappen. Ik zou dat geen goede ontwikkeling vinden.

De heer Jan Peumans: We moeten eerst een grondige analyse maken. Er was het dodelijke ongeval in Zutendaal. Die N730 is een levensgevaarlijke weg. Hij heeft alle kenmerken om aanleiding te geven

Peumans

tot zware ongevallen. Het valt me echter op dat in goede doortochten in een aantal gemeenten er net veel bomen bij worden geplant.

Ik heb nog nooit een gevaarlijke boom ontmoet. Er zijn wel gevaarlijke chauffeurs. De oorzaken van ongevallen waarbij een chauffeur tegen een boom rijdt, zijn onder meer overdreven snelheid en controleverlies over de wagen. Dat heeft niets te maken met die boom.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

De heer Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, het beleid terzake wordt – misschien gelukkig – niet uitgestippeld door de ambtenaar in kwestie, maar door de bevoegde minister, die hierover verantwoording moet en zal afleggen. De administratie Wegen en Verkeer velt slechts bomen als die een potentieel gevaar vormen voor de weggebruiker of als dit nodig is in het kader van een infrastructuurwerk. Het is dus niet zo dat we alle bomen vellen die geen potentieel gevaar vormen of waarvan het vellen niet noodzakelijk is bij infrastructuurwerken.

Als bomen moeten worden gekapt, wordt er een nieuwe functionele beplanting aangebracht, zeker als het gaat over infrastructuurwerken. Het kan dus dat er nieuwe bomen worden geplant, maar dan op een andere plaats. Voor de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid inzake het vellen van bomen bestaat een duidelijk wettelijk kader. Artikel 99, paragraaf 1 van het decreet Ruimtelijke Ordening onderwerpt het vellen van hoogstammige bomen aan een stedenbouwkundige vergunning in twee gevallen, namelijk als het bomen betreft die niet behoren tot een bos, zoals gedefinieerd in het Bosdecreet, en als de bomen op een hoogte van 1 meter boven het maaiveld een stamomtrek van minstens 1 meter hebben.

De administratie Wegen en Verkeer moet de aanvraag richten tot de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen kunnen een verstrenging van deze algemene vergunningsregel opleggen. Afhankelijk van de lokale beschermingsstatus van een gebied zal voor het vellen van één of meerdere bomen advies worden gevraagd aan de volgende diensten: de Cel Monumenten en Landschappen

van de provinciale afdeling ROHM, voor aanvragen in het gezichtsveld van een voorlopig of definitief beschermd monument; de afdeling Natuur van AMINAL voor aanvragen in ruimtelijke kwetsbare gebieden, habitatrictlijngebieden, vogelrichtlijngebieden en dergelijke; en de afdeling Bos en Groen van AMINAL voor parkgebieden en bosgebieden. Indien het gaat om bomen die een acuut gevaar opleveren voor de weggebruiker, is een verkorte procedure mogelijk. Mits voorafgaande schriftelijke instemming van de afdeling Bos en Groen kunnen hoogstammige bomen worden geveld zonder stedenbouwkundige vergunning als er sprake is van een acuut gevaar.

Het kappen van bomen langs gewestwegen zal dus zeer nauwkeurig en genuanceerd worden aangepakt. Als er een potentieel gevaar dreigt, zal de voormelde procedure worden gevolgd. Als er een acuut gevaar is, is een verkorte procedure van kracht. Dat gaat dan vaak over bomen die al eens werden aangereken en niet meer stabiel zijn. Deze genuanceerde aanpak zullen we erop blijven nahouden, in Limburg en in de andere provincies.

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

De heer Hubert Brouns: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijke antwoord. De context waarin ik dit bericht heb gelezen, was erg ongenueanceerd weergegeven. Ik weet niet of het afdelingshoofd het zo had bedoeld.

Ik heb deze vraag gesteld omdat burgers me daar regelmatig vragen over stellen. Naar aanleiding van dit bericht verwachten ze dat hun vragen zullen worden ingelost. Ik ben het met u eens dat een en ander erg genuanceerd moet worden benaderd.

De voorzitter maakt melding van het feit dat hij nieuwe bomen ziet wanneer hij doortochten maakt. Dat klopt, maar nieuwe bomen worden op een andere manier dan vroeger ingeplant. Er wordt vermeden dat bomen te dicht bij de rijbaan staan en er is voorzien in een bufferzone.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.41 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

